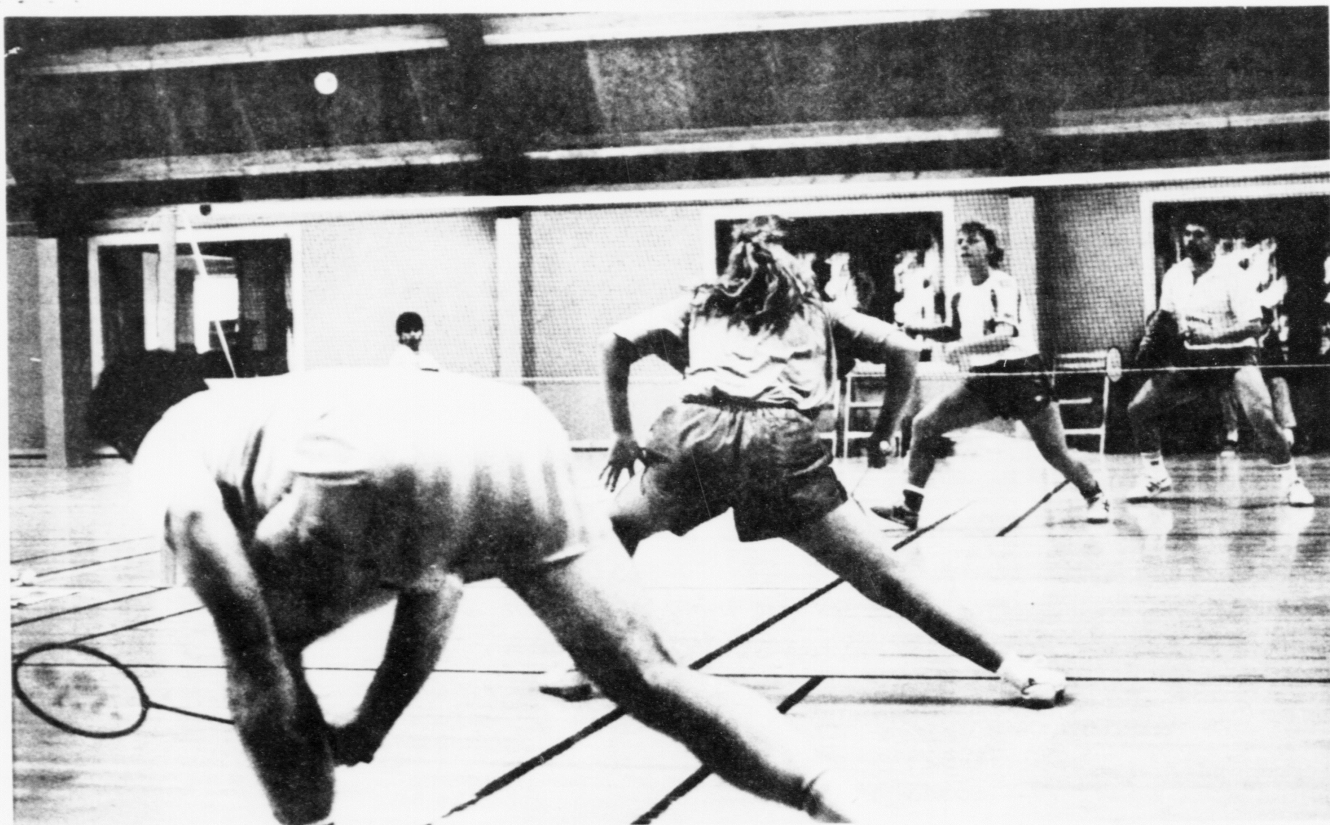

Grand Prix 88/89

Tað ræður um rökka so stórt
øki sum møguligt. Mynd frá
finaluni í blandaðum
tvímansleiki

Endabresturin

Eftir at hava skipað fyrri innleiðandi umførum í Grand Prix badminton síðan í oktober 1988, var at enda komið til finalu-umfarið seinasta viku-skiftið.

Og spenningurin áðrenn finalu-umfarið var stórir millum leikararnar, sum høvdu kvalifiserað seg. Allir leikararnir høvdu vónað at vinna kappingina, men sum við øllum øðrum ítrótti, má onkur lúta og so var eisini hesu ferð. Friggjakkvöldið blivu teir innleiðandi dystirnir spældir, og leygardagin varð endað við semifinalum og finalum.

Tann best spældi og mest spennandi dysturin gjørdist finalan í einmansleiki hjá monnunum. Her vóru tað teir báðir Erling Joensen og Heðin Joensen, sum høvdu spælt seg fram til finaluna.

Heðin var tann, sum kom best frá byrjan. Eftir litlari lotu hevði hann lagt seg fram um 9:1, men so

Orð: Djóni Ziska

Myndir: Alan Brockie

Annika Berg og Harriet Rasmussen, ið vóru finaluna í tvímansleiki fyrri kvinnur. Harriet Rasmussen varð eisini kappingina fyrri kvinnueinstaklingar

byrjaði Erling so smátt at koma seg, og tað eydnadist honum ta einu lötuna at toga seg upp á 8:10, men so tók Heðin sær um reiggj og vann settið 15:8.

Í hesum fyrsta settinum var tað Heðin, sum visti tað goða spælið, og tað var ongantið nakar ivi um, hvør ið fór at vinna settið. Men tá ið annað settið fór í gongd, skuldi ein trúð, at tað var ein heilt annar Erling, sum spældi. Nú hevði hann lagt ein nýggjan spælistil, hann var farin yvir til at spæla skjótt spæl, og hetta fall ikki Heðini væl. Nú var tað bradliga Erling, sum

Jon Niclassen og Harriet Rasmussen á sigurskamlinum. Iey vóru finaluna í blandaðum tvímansleiki